

3 e trettandedagen

Psalmer: 409, 36, 414, 353, 406, 215, 207

Texter: Jes 45:22-25, Gal 2:16-21, **Joh 4:27-42**

Nåd vare med er och frid från Gud vår Fader och Herren Jesus Kristus. Amen.

Låt oss be!

Herre Jesus, hjälp oss lyfta blicken från vårt eget till dina gärningar och din vilja. Sänd din Ande att helga oss så att vi av själ och hjärta strävar efter att göra din vilja. Amen.

Jesus undervisar oss idag om andliga sanningar med två bilder. Det är bilden av maten och bilden av sådd och skörd. Att göra Guds vilja är livsnödvändigt likt maten är livsnödvändig. Därför arbetade Jesus ständigt för att kalla människor till frälsande tro. Det var Guds vilja. Tron kommer av evangelium, det är sådden. Och han glädde sig över varje människa som kom till tro, det är skörden. Att sprida evangelium och glädja sig över alla som kommer till tro borde vara också vår mat, vår sådd och skörd.

Hur valde Jesus vilka han skulle räcka Guds ord? Ja, det verkar inte som han valde. Han riktade sig till enskilda, oavsett folk eller samhällsklass, och han riktade sig till stora skaror. Han inbjöd dem som andra inte skulle ha inbjudit, inte ens lärjungarna. Han kallade tullindrivaren Matteus, han gästade Sackeus, ja, han vittnade också för Pilatus.,

Jesus hade tagit vägen genom Samarien – ett område som judarna undvek. Judar och samarier umgicks inte med varandra. Kvinnan vid brunnen blev så överraskad att han som var en jude talade med henne att hon kom av sig. Det förvånade även lärjungarna att Jesus talade med henne. Kvinnan i sin tur gick och sa till alla hon träffade i staden: *Kom och se en man som har sagt mig allt vad jag har gjort. Kanske han är Messias.*

Jesus och kvinnan är två goda exempel. Det är bra att vi tänker efter vilka vi kan bjuda in - för kanske har vi glömt någon eller gått förbi någon. Antagligen skulle lärjungarna inte ha inlett något samtal med kvinnan och snöbollseffekten i staden hade uteblivit. Så det är kanske den viktigaste eftertanken: har vi gått förbi någon?

I berättelsen om den samariska kvinnan ser vi två parallella händelseförlopp. Lärjungarna hade gått in till staden för att köpa mat. Under tiden talade Jesus med kvinnan. När lärjungarna kom tillbaka fick hon så bråttom in i staden att

hon lämnade kvar sin vattenkruka. Inte för att hon blev rädd för lärjungarna utan för att hon fått något viktigt att meddela stadens invånare. Medan kvinnan vittnade om Kristus och folket började gå ut från staden och komma till Jesus ordnade lärjungarna maten och bjöd Jesus: ”Rabbi ät.” Två parallella händelseförlopp som rör viktiga saker i livet men på två skilda plan. Lärjungarna var upptagna med att skaffa mat och ordna så att de kunde äta. Jesus var under tiden var upptagen med att föra kvinnan till tro. Lärjungarna såg att Jesus talade med en kvinna. De såg att fick hon så bråttom in i staden att hon lämnade sin vattenkruka kvar. Men de var så upptagna med maten att de inte reflekterade över vad de såg förrän Jesus sa: *Lyft blicken...*

Om Jesus hade varit lika upptagen med maten som lärjungarna så hade det andra händelseförloppet aldrig startat. Om kvinnan hade varit lika upptagen av att bära vatten som lärjungarna var att skaffa mat så hade det heller inte hänt så mycket. Var det oviktigt det lärjungarna var upptagna med? Nej, men de skulle lyfta blicken.

Jesus tog tillfället i akt att undervisa om en andlig sanning. Han ville fästa deras uppmärksamhet på det andra händelseförloppet som höll på att gå dem förbi då de var så upptagna med maten. Berättelsen om Marta och Maria tangerar samma tema. Marta höll på att missa den goda delen därför att hon var upptagen med allt som skulle ställas i ordning.

Jesus sa: *”Jag har mat att äta som ni inte känner till.” Lärjungarna sade till varandra: ”Inte kan väl någon ha kommit med mat till honom?” Jesus sade: ”Min mat är att göra hans vilja som har sänt mig och att fullborda hans verk. Jesu vilja att göra det Gud sänt honom att fullgöra kunde liknas vid en hunger som drev honom att göra Guds vilja. Och Jesu mat som tillfredsställde den hungern var att fullborda Guds verk.*

Maten är nödvändig och utan mat dör vi. Det är en åskådlig bild för det är lika livsnödvändigt att göra Guds vilja. Jesus lär oss att prioritera så att vi placerar dessa livsnödvändiga saker i rätt inbördes förhållande. På ett ställe säger Jesus: *Gör er därför inte bekymmer och fråga inte: Vad ska vi äta? eller: Vad ska vi dricka? eller: Vad ska vi klä oss med? Efter allt detta söker hedningarna, men er himmelske Fader vet att ni behöver allt detta. Nej, sök först Guds rike och hans rättfärdighet, så ska ni få allt det andra också.* (Matteus 6:31-33) Det bekräftas i den här berättelsen. Jesu arbete med att så Guds Ord blev välsignat med en stor skörd och dessutom mat och bostad i staden ett par dagar, något som lärjungarna inte skulle ha åstadkommit med sina bekymmer för maten.

Vad såg lärjungarna när de lyfte blicken? Ja, de såg folk gå ut ur staden och komma till Jesus. Folket hade hört kvinnan vittna om Jesus. Detta var skörden

av den sådd som Jesus sått ut när han talade med kvinnan och som kvinnan sedan sått ut bland människorna i staden. Lärjungarna fick vara med och skörda där de inte arbetat. De blev mottagna och stannade i Sykar två dagar. De fick undervisa, vittna om Jesus och glädja sig över folks omvändelse och tro. De som sått ut ordet och de som skördade kunde glädja sig på samma gång.

Men Jesus sa: *Ändå är det ordet sant, att en sår och en annan skördar.* Det är inte säkert att den som förkunnar evangeliet också får glädjas över att se människor komma till tro. Ändå är det nödvändigt att ordet sås ut för att det alls ska bli någon skörd. Därför ska vi inte tröttna att vittna om Kristus även om vi inte omedelbart får se någon frukt av vårt arbete. Det är Guds vilja att vi förkunnar hans underbara gärningar. Jesus säger: *Min mat är att göra hans vilja som har sänt mig.* Också för oss ska det vara vår mat som tillfredsställer vår själ att göra Guds vilja. Han har kallat oss alla och envar att *förkunna hans härliga gärningar, han som har kallat oss från mörkret till sitt underbara ljus.* Sen får vi se vilken skörd det kan ge.

Folket i staden bad Jesus stanna kvar hos dem och han stannade två dagar. Många fler kom till tro på grund av hans ord och de sade till kvinnan: *”Nu tror vi inte längre bara för dina ords skull. Vi har själva hört honom och vet att han verkligen är världens Frälsare.”* Den tro kvinnans ord väckt i deras hjärtan hade Jesus med sina ord gjort till en starkare tro. De hade blivit övertygade i sina hjärtan så att de bekände: *Vi vet att han verkligen är världens Frälsare.* Sådana brinnande hjärtan vill vi också ha. För att få en stark tro ska vi lyssna till Jesu ord och hålla oss till honom. Det är den goda delen. Också vi ska be honom: stanna kvar hos oss. Amen.

Låt oss be!

Herre Jesus Kristus, gör oss övertygade i tron så att vi vågar vittna om dig utan att gå förbi någon. Helga oss med din Ande så att vi älskar att göra Guds vilja. Bevara oss så att bekymmer inte gör att vi försummar de tillfällen du ger oss att så ditt ord och skörda frukten av det. Ge oss skördearbetarnas lön så att vi får glädja oss över att människor kommer till tro. I Jesu namn, amen.